

Nagele in Maartse Jas

Kaal, weids, open, vierkant
uitgesneden in plat land,
onbestaanbaar eiland, ruim
zonder schip
op de zeebodem herontdekt
winkel, sportzaal, kerkgebouw als wit
wrakhout afgezet
-bewoners trekken snelle diagonalen:
de gure winter stal hun hart, zolang
voorwaarden niet vervuld zijn
kerk museum werd
winkel postkantoor
minnares
een pijler van steen-
O, hoe huiveren dunne bomen
in de lange polderwind!
Waar brandt de liefdeshaard?
Wanneer staan Nakala's Fathers weer
als goden rond de brink?

Theo van de Vliet

Van harte welkom iedereen, vrijwilligers van Museum Nagele en andere belangstellenden. De exposanten, Milly Betten, Ilse Brul en Karen Lok een bijzonder welkom en fijn dat jullie ons vanmiddag iets gaan vertellen over je zelf en de werken die we in deze nieuwe wisselexpositie te zien krijgen.

14 Mei a.s. bestaat Museum Nagele 25 jaar. Deze voormalige Rooms katholieke Sint Isidoruskerk kwam door fusies leeg te staan in de jaren 90, en transformeerde zich tot een museum.

Een merkwaardige kerk, - gebouw tussen 1960 en 1962, met een voorfront van 42 meter breed. Het uiterlijk is aangepast aan de plat-dakige bouw, die in het gehele dorp is toegepast. En wat het interieur betreft ook bijzonder. Met name - dat de banken voor de kerkgangers aan weerszijden van het altaar zijn gedacht. Voor die tijd merkwaardig en een experiment. Daarmee werd de afstand tussen geestelijke en kerkganger opgeheven. Pastoor Sanders, die nauw betrokken was bij de bouw van de kerk, zag hiermee zijn mooiste ideaal in vervulling gaan.

Een kerk bestaat uit mensen, - niet alleen een gebouw. Het is gebleken dat het beschikbaar houden van het gebouw voor de gemeenschap van Nagele erg belangrijk is geweest. Nagele is het dorp in de Noordoostpolder dat als laboratorium van modernistische architectuur en stedenbouw dienst heeft gedaan. Het ontwerp en realisatie is al 25 jaar op deze locatie in de vaste expositie te zien.

De kerk heeft een multifunctionele herbestemming gekregen. Naast de vaste tentoonstelling wordt er 4 x per jaar een wisselexpositie ingericht, zijn er evenementen, prijsuitreikingen, muziekkuitvoeringen, boek en projectpresentaties. En zijn er verkiezingen, dan doet het museum dienst als stembureau.

Met circa 70 vrijwilligers lukt het ons nog steeds om 4 middagen in de week bezoekers te ontvangen.

De tentoonstelling **'Een kerk als publiekstrekker -toen en nu'**, verbeeldt het verhaal van de herbestemming van godshuis naar museum. De rode draad loopt via de kerkgeschiedenis van de parochie, - de verzuiling - de leegloop en de sluiting in 1997 - tot de oprichting van Stichting Nagele Expositie.

In de tentoonstelling zijn objecten te zien die bewaard zijn gebleven en nog komen uit de inventaris van de St. Isidoruskerk. Ook enkele objecten die de religieuze kunstopvattingen van de jaren '60 vertegenwoordigen. De RK. Parochie Emmaüs stelt ons deze objecten in bruikleen. Het Fonds voor Cultuurparticipatie heeft een subsidie-bijdrage geleverd om deze tentoonstelling te realiseren. Dit fonds ondersteunt initiatieven op het gebied van immaterieel erfgoed, erfgoedvrijwilligers en/of erfgoededucatie.

Een tweede tentoonstellingen in Museum Nagele. **'Nabalia in Nagele'**.

Milly Betten, in 1964 geboren in Meppel, woont en werkt in Oudebildtziel. Na een grafische opleiding heeft Milly de Kunstacademie in Utrecht en later de Master opleiding schilderen aan het Frank Mohr Instituut in Groningen gevolgd. Haar ervaring van ruimte, aarde en luchten, verwerkt ze in schilderijen die zijn opgebouwd aan de hand van heldere rasters. Beelden die opgebouwd zijn uit ritmische patronen van lijnen - en in elkaar grijpende vlakken. Compositie van kleur en reliëf. Koel soms, fris en vrolijk ook. Milly maakt ieder jaar 1 groot schilderij. Voor de uitnodiging om in Museum Nagele te komen exposeren heeft Milly gekozen, dat schilderij speciaal voor deze tentoonstelling te gaan maken. In het werk, met de titel 'Nagele', zal iedere kijker het dorp herkennen.

Ilse Brul uit Groningen heeft de lerarenopleiding aan de Hogeschool voor de Kunsten gevolgd en is daarna aan de Radboud Universiteit Vergelijkende Kunstwetenschap Master of Arts afgestudeerd. Het werk van Ilse is heel organisch. Zelf zegt ze hierover, "Eigenlijk rammel en schud ik het landschap een beetje los en geef ik mezelf ruimte om te spelen met de inhoud". Ilse schildert voornamelijk in ei-tempera en afwisselend ook met aquarel en olieverf. Voor deze expositie maakte Ilse schilderijen geïnspireerd op het dorp Nagele en haar omgeving met daaronder haar verleden; de woelige baren van de Zuiderzee, de meren en de Nabalia.

De derde kunstenaar is de keramiste Karen Lok uit Ede. Karen heeft de keramiekopleiding SBB in Gouda afgerond in 2013. Ze heeft diverse cursussen gevolgd en een extra leerjaar handvormen. Haar werk bestaat voor een groot deel uit organische vormen. Speciaal voor deze expositie heeft Karen de keuze gemaakt om klei te gebruiken uit de omgeving van Schokland. Ze heeft zich laten inspireren door het landschap en de huizen in Nagele. De klei uit de oude Zuiderzee heeft zij onbewerkt - en direct gebruikt om er een serie potjes van te draaien. Vormen en motieven uit de steentijd in combinatie met eigentijdse decoraties, zo laat Karen het verleden en heden weer bij elkaar komen. Haar unieke beelden vormen een mooi contrast en- een passende combinatie met het kleurrijke werk van de twee schilders.

De kunstenaressen tonen geïnspireerde verbeeldingen van het dorp en omgeving waarin veel te herkennen en te beleven is. In deze eigenzinnige abstractie en figuratie is het een feest om naar te kijken.

De twee tentoonstellingen gaan een relatie aan tussen kunst en erfgoed. Erfgoed heeft betrekking op het verleden, terwijl kunst op zowel het heden als het verleden betrekking kan hebben. Misschien stelt deze combinatie ons in staat om verbondenheid te voelen met onze familie en voorouders en geeft het ons een gevoel van oorsprong en richting.

'Een kerk als publiekstrekker -toen en nu', en **'Nabalia in Nagele'**.

Te zien t/m 28 mei 2023.